

Czilli Aranka
RENDRAKÓSDI

Vigyázz, Samu,
kis szobádban
észrevétlen
készülőben
a háború:

kockás félzoknid
a sarokban
magányában
bedobta a törülközőt,
s mert párjára
hiába várt,
bal kesztyűddel
ím, összeállt.
Galád tervet
is kifundált,
jaj, nem is sejtet még,
Samu!

Megneszelte ezt ágyad alatt
a bosszúszomjas legódarab,
és – kardját veszett Darth Vader –
a sötét oldalról előlépdél,
az erő legyen veled, Samu!

Matekfüzet számárfülét
csöknyösen hátracsapja,
s előbújik alóla
sok kuncogó porcica.
Orrod viszket,
prüszkölsz is már,
egészségedre, Samu!

Törött hegyű ceruzáid
sorakoznak hangtalan,
leszakadt gombjaidat
mind pajzsként használja.
Papírfecnik galacsinná
göngyöltik magukat:
parancsszóra vár mindegyik,
és kezdődik is a csata.

Árnyak futnak falaidon,
sértett, sérült játékaid,
rágott szárú szemüveged,
szakadt hasú Misi mackó,
törött kezű-lábú klónok,
kerékvesztett kisautók
kísértenek, jaj, Samu!

Légzésed már nagyon zihál,
fejed szédül és nagyon fáj,
megfojt lassan a nagy káosz,
jövőd így lesz majd szomorú.
Ébredj fel hát, kis Samu!

Üres polcok, játéksarkok,
tátott szájú, nagy fiókok
várják, hogy megtöltsd őket
renddel, éppel, minden széppel,
s lásd, a porcica gyomrából
előkerül a kis lézerkard,
számárfülek mögül kilóg
kockás zokni és félkesztyű,
s ha párjára lel, hozzád simul,
megmelegít mindkettő.

Seprű, portörlő és lapát:
karnyújtásnyira van, lásd,
mosolyogva kacsintnak rád –
jó munkát, Samu!